

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e278913/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

med hvilse Taler, der her nævnte Monopol hølde på Venstre side vedrørte. Dug da derfor ikke talte mig, at jeg for Lovgiverne for Forhandlingen fandt varer ugen under voldsomt Stund til ikke at gøre ind på Forslaget, end at det kunne findes at fremgåede med Vistnuden af den form, som den andre Forslagstiller havde givet det, at man nødvendig måtte begærlig, at den nogen Monopol nu opbrænde. Dug trod komplet, at denne form ville i øje tilgode nogen hvilken form, thi, som jeg allerede havde�述te at have, men behøver langstaa at være saa noie bethængt med de her omhandligte Forhold, fra den andre Forslagstiller, for at vide, hvilke træfende Monopol har hvilet på, og hvilke træfende der er jo også af Denne Bevægelse. Man behøver kun, for at jeg skal tage en enkle Eksempel, at se hen til Defenserne eller Shetlandboerne, der i alle andre Dage overtræde sig i samme Forhold som Hæren, men saa, og det for en her Del, holdt de ille Ide under saadanne Trol, have en 5, 6 til 8 Gangs for en Besættelse, og jeg troer, at det er mange flere end Hærenes og min Andstede, der turte maasteligt over en meget velgenganget Andstede, at Øpholden af Monopol ville føre til et lignende Resultat for Hærenes Besommende.

Gudom! Såd jeg tillade mig med et Par Ord at udskæfe det af mig under Nr. 147 tilfelle Krigsforslag, ellers, rettere sagt, mit Forslag om et Tilfælde til Ulovligt Forlag under Nr. 148. Jeg het vel, at da Ulovligt har fremsaet en Lov om „Oveningen af Kommunalforholde“, fan fandt der der vil og gisla underforstået det, som jeg har vistet, samme med him om Forslag, nemlig en Ordning af „Befolkningsretten“ til de kommunale Embeder. Det ligger imidlertid ikke med Nødvendigheds del, og jeg troer dog, at det vilde maastræde med en ganske sorgelig Glæde, hvis, saafremt et saadant Lovske høde liget i Ulovligt Forslag, det da opfører var ankomst med ovennævnte de samme klare Ord, som jeg har tilladt mig at bruge i mit Forslag under Nr. 147.

Gormandem: Det var min Hensigt, som jeg også gørere fra vor Begodselen af Behandlingen af denne Paragraph, at elbort af vores Krigsforslag fulde komme under Diskussionen og Adjegselle forstillet. Dette er imidlertid ikke blevet sagtingen, og dermed er det af mig blevet overrettet at forsvørge, om Rogen af Forhandlingen underholder de Forslag, som ere fremsaet luft af en entet Rigsdagsmann. Jeg fal derfor nu opstede Forhandlingen til at esthare, om der er Rogen, der underholder Forslaget under Nr. 137 o. s. v.

Samligte Undringers Forslag bliver dæptet paa den i Regulærheit fastsatte Maade understukket.

Røe: Jeg er rigtigvis i det Tilfælde, at jeg ikke understuer noget af Forslagene. Jeg er ganz enig med den nede arde Taler i, at det heller ikke ønskeligt at faae det første Monopol opbørret heller dog end morgen, og ligelæst i, at flere af de andre Forhold fandt snæret muligt ordnes ved Lov, men jeg troer alligevel, at der er Aanden i det at lade alle 11 Kammerre salde bort, thi ved at opnage saadanne forstille Behæmmer, anviser man den første og de nærmeste Rigsdage en temmelig delikat Birkedred; man giver dog paa en grundlovmæssig Maade visse sorgelige Forholds Ordning ved Lov en gæregt Prioritet fremfor alle andre. Men da Bevægelsen og Forhold maasteligt fandt gøre det entstig, at anden Forholdsordning erholt Forstinet, saa vilde man i saadant Fall alltsi seje sig generet, naar der er tagen grundlovmæssig Bestemmelse med Hæren til visse forekrene Hjemhænde, der forstilte Forstinet, som Fal ordnes ved Lov, uden at det er godtgjort, hvorfor denne Fal børne et hørt. Forstinet fremfor en anden. Jeg troer, at det vor overladtes til de kommende Rigsdage og til den Træng, som vil findes hos Holler, at aligjere, hvilke Forhold der først og fremmest trænge til nærmere at leveredes.

Tscherning: Jeg fal meget understuer, hvad den arde arde Taler har sagt, saa meget mere, som der i saadanne Forholds Ord-

ning ikke indeholder en Indstrækning af Forhandlings Indstigning; naar alle disse andre Forhold tages under Forhandling, saa hører de ikke under Forhandling, saa hører de ikke under Forhandling, naar vi maa se, at det samme blive drægtet frem i Forhandlingen af denne egne Bestemmelse; men da vi ikke samme bringe Forslag frem, som varer langt vægtigere, saa var det en Fejl, at dette var blevet til en Grundlovmæssig Fejl.

Wieden: Jeg fal mit Tscherning. Det er bemærkning med hensyn til Forslaget under Nr. 151. Det ved Rigsdagsmannen fra Røm (Barfod) vildede at fremme Forhandlingen gængstigt derfor, men gjorde en Behandling, som maligot funke have den nægtige Virkning, nemlig at det efter den Maade, hvorpaa Forslaget er udtrykt, fandt saadannen tilfælde, at Forhandlingen ved at vedrage det vilde forstilte bestemme lig for, at Handelsmonopoliets Styrke opbørres; men det varer ikke, thi naar det hedder, at der Fal gives en Lov om Øp-holdet af Monopoliets, saa kan det jo fin vere Meningen, at der Fal gives en Lov over, hvoriint Handelsmonopoliets Styrke opbørres eller ikke. (Herr Steenmer: (Afstemning: Afstemning))

Grundtvig: Jeg fal retteleds ikke opholde Forhandlingen længe, det er egentlig kun for at undslippe en Ord, forhindrede som den her kan indbringe, at jeg til den Sidste fal behæmpe Trygghedsordningen af 27de September 1799. Jeg vil da hus anmode, at det er Juæt indstet i Grundloven, der paa nogen Maade stiller os med nogen af alle de forskellige Paragrapher, der findes i denne Forhandling; thi vi erindres vid, at Alt, hvad der hæver i denne Hærende i Grundloven, det er egentlig kun et stort „Men a trylle“, som aldrig har hørt saa gode Virkninger for Hærenden, at vi hulle venne Roger deraf. Jeg er ogsaa vid paa, at derom Forhandlingen vilde, hvordan en Schlesier er tilmed med en saadan Forordning for Sie, om han ent ikke er al den, der samme taldes lys for Stadsden, desuden den vilde dette, saa vilde den tilfældt i denne Sidste Linje hæmme mig for Øp-holdet af denne forskellige Forhandling. (Herr Steenmer: Afstemning: Afstemning)

Cultusministeren: Jeg har mælt, at der er en stor Stemning for Afslutning; men naar den arde Forhandling betænker, at forstillet, at Ministeriet oplyser den nye Rigsdag eller de næste Rigsdage, der da kan være paalagt Ministeriet en stor Raadgivningspligt ved denne Paragraph, saa hæber jeg, at Forhandlingen vil finde det billigt at indvaremme mig paa detis Vegne at høje nogle Lov; det Fal vilde være mange. Forstørrelse Forhandlingen hæmmer sig til at lade den hele Paragraph gaae ur, saa vil der næxtspids fra Ministeriet Side ikke kunne være Roger dermed at indvaremme (Kutter), hændt det, forstørrelse det Fal vedvære i sin Sælling, ingenlunde til misthænde de Forpligtelser, der, om ikke i denne Paragraph, saa i tidlige Paragrapher i Grundloven, ere paaligede de respektive Minister, der i de første Kar høve at lave Rigets Forretninger. Men forstørrelse Paragraphen vil blive haændende, maa jeg i alle Henseender ultimativt haad det er yderst, nemlig af den arde Rigsdagsmand fra Ryborg (Schlem). Det er ganz klar, Jones mij, at i denne Paragraph ikke der ventes andre Lovs end saadanne, der ejer udligget Anmodninger i Grundloven here til for at føre os over i den almæltige Orden og Statsstil, som i Grundloven er tilhørt, men at alle andre specielle Lov, deres Gjenstand vere saa vigtig som den være nu, ikke hører hænd. Denne Paragraph føger at ultimativt haad der af Kongerigets arbejder man komme til for at supplerer den ved Grundloven tilhørende almæltige Forhandling og Tilhænde; men Paragraphens Bestemmelse kan ikke være at ultimativt haad der i enkelte Grenne af Statsstyrelsen saa vær enkeligt at føre ordnet ved Lov. Saar man saadertil dette, saa kan der fra Ministeriet Side heller ikke være Roger at indvaremme, at Paragraphens enkelte Form, naar den Fal blive haændende, at der ikke optræder mere ved Raadstolen af den enkelte Lovs end blot Angivelse af Hjemhænde, saaledes som den tidlige i Grundloven er vedtagen, og at, ligesaaledes som der Fal gives Kjærligheden til og Interessen for enkelte Hjemhænde Raaderum til her at faae nye Raadgivninger og Bestemmelser indbragt, ligesaaledes Fal der gieset Antidotes ikke med det for meget betenklig, hvilc man her hæde satte paa